

„A kis mimes”

Amikor egyik este az út mellett álló fiúra a kocsilámpája rávilágított, megörültem. Régen látott ismerősként üdvözölhettem Rajnai Lacit, becenevén „Tábornok”-ot, a Mikroszkóp Színpad tagját, aki tatai szereplése után, a sok közlekedési forma közül, a stoppot választotta hazatérésékor.

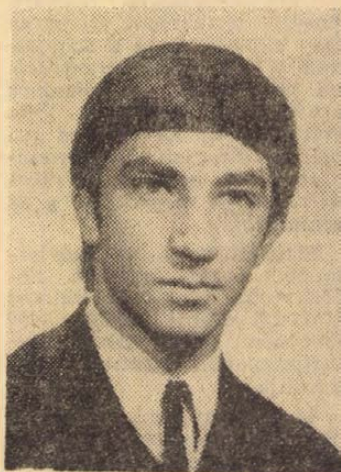
Kevés a pantomím művelő fiatal; elsősorban tehát az érdekelt, hogy ez a 21 éves fiú hogyan találkozott ezzel a művészettel.

— 1965-ben, amikor az oroszországi Irodalmi Színpad megalakult, Éless Béla vezetésével rengeteg helyzet-és mozgásgyakorlatot hajtottunk végre. Ezeket meg lehetett csinálni csoportosan, egyénenként, szöveggel vagy anélkül, akár énekelve is. Nálam elsősorban mindig a mozgás, a némajáték került előtérbe. Így „tévedtem át” a prózáról a néma műfajra. Később? Oroszországból átkerültem Tatabányára, a Bányász Színpadhoz, ahol már leginkább pantomímmal foglalkoztam, a Nautilus zenekar segítségével.

— Amikor leérettségiztem, jelentkeztem a főiskolára. Mindjárt az első felvételin kikapottam. Ekkor rögtön jelentkeztem a Kárpáti Zoltán által vezetett, egyetlen működő pantomimiskolába, ahová fel is vettek. Lényegében csak a „mim” ABC-jével foglalkoztunk, de azzal akár regényt is lehetne írni. Itt tudtam igazán hasznosítani azt, amit Tatabányán tanultam. Aztán elkerültem a Mikroszkóp Színpad stúdiójába, ahol jelenleg négyen tanulunk kabarémesterséget Komlós János, Major Tamás, Pécsi Ildikó és Gál Péter segítségével. Hogy milyen tantárgyaink vannak? Színházművészet, színészmesterség, beszédtech-

nika, poéntechika, ének, jazzbalett és tánc.

— A múlt évadban a Mikroszkóp Színpad két előadásában szerepeltem. Munkámat

sokrétűnek mondhatom, hisz az egyik műsorban például énekeltem, sőt az évad végén még báboztam is. Kiss István és Havas Gertrud bábművészek külföldre szerződtek, és miután elmentek, a bábót az Állami Bábszínház tagjával, Sallai Virággal vettük át. Persze ez sem véletlen, mivel régebben 3 évig báboztam.

— A terveid tehát nagyrészt megvalósultak?

— Amit jelenleg a Mikroszkópban csinálok, az tetszik. Úgy érzem, meg vannak velem elégedve. Most már túl vagyok a hetvenedik előadáson. Hogy hogyan akarom folytatni? Távlati terveim között szerepelt, hogy Tatabányán szeretnék később játszani, hiszen nagyon megkedveltem ezt a várost. Most viszont már azt kell kérdezniem, hogy egyáltalán hol? Egyelőre szeretnék a Mikroszkópban maradni és bizonyítani.

Komlós János szólítja így: „a mi kis mimesünk”. Úgy vélem, mi is magunkénak vallhatjuk őt.

(gh)